

Stanovisko k Návrhu nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 361/2014 Sb., o stanovení dodání zboží nebo poskytnutí služby pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

Zásadní připomínky:

1) SP ČR se nevyjadřuje ke konkrétním vybraným položkám a nezpochybňuje jejich zařazení jako takové, nicméně již po několikáté upozorňujeme a nesouhlasíme s nesystémovostí rozšiřování položek v rámci systému reverse charge. V oblastech, kde je zjištěna extrémně vysoká míra daňových úniků a nerovného podnikatelského prostředí bránit rozšiřování rozhodně nechceme, ale uvítali bychom větší systémovost. Návrh ve zprávě RIA hovoří primárně o daňových únicích obecně, ale už pouze minimálně uvádí příčiny u navrhovaných konkrétních případů. Vyjadřujeme proto rozpor s postupem prací a **požadujeme vytvoření pracovní skupiny na MF a GFŘ, která nás bude průběžně o závěrech informovat**. Nejedná se o první případ takového postupu ze strany MF a daňový systém nadále zůstává nepřehledný.

Nesystémovost vidíme v:

- rozšiřování Nařízení nepravdělně, náhodně bez nějakého dlouhodobějšího a více komunikovaného plánu
- omezeném zdůvodnění a nevyvážené zprávě RIA ke konkrétním položkám, absence konkrétní analýzy - nevíme, podle jakého klíče jsou položky přidávány a případně dále přidávány budou!
- omezené komunikaci ve vztahu k podnikatelské sféře
- nestálém systému reverse charge, který vnímáme spíše jako "alespoň nějaký" nástroj, nežli ideální řešení boje proti daňovým únikům

2) Doba účinnosti změny od 1.2.2016 je neúměrná, i vzhledem k tomu, že nyní je návrh teprve v připomínkovém řízení. Čas firem na seznámení se se změnami, úpravy IT systémů a interních klasifikací je minimální a vláda nedodrží určitou míru legisvakance pro podporu podnikatelského prostředí. Boj proti daňovým únikům by neměl přesahovat všechny ostatní priority a neúměrně poškozovat poctivé subjekty. Z tohoto důvodu **požadujeme účinnost u změny §2, odst. 1 alespoň od 1.4.2016**, pokud bude Nařízení schváleno do konce roku, s tím, že u §2, odst. 5 akceptujeme účinnost dle předloženého návrhu

3) Vítáme úpravu (doplnění) §2, odst. 5 umožňující použít režim RCH i v případě, že celková částka základu daně nepřekračuje limit 100 000 Kč, pokud se na tom obě strany dohodnou. Částečně to v některých případech umožní eliminovat nejistotu a administrativu. Vnímáme to jako reakci na podnět SP ČR zaslaný

finanční správě a MF, kde jsme upozorňovali na problém v praxi s hlídáním a vnímáním limitu v některých případech. Tuto změnu tedy podporujeme.

Doporučující a ostatní připomínky:

4) **Doporučujeme** na konci par. 2 odst. 1 písm c) nařízení vlády č. 361/2014 Sb. doplnit větu: „Režim přenesení daňové povinnosti se však nepoužije v případě, kdy obchodník dle tohoto písmene vystupuje v pozici konečného spotřebitele s úmyslem použít plyn nebo elektřinu pro vlastní spotřebu“

Zdůvodnění: Dodávky plynu a elektřiny pro vlastní spotřebu obchodníka budou podléhat současnému uplatňování daně tak, aby nebylo nutné zasahovat do zákaznických systémů obchodníků s plynem. (Jedná se o zpřesnění, neboť v dotčených případech by bylo možné obchodníka považovat za konečného spotřebitele)

5) Navrhovatel v předložených materiálech neurčuje náklady na administraci ze strany podnikatelů, takže není jasné, jaké budou v podnikatelské sféře dopady. Dále nikde nejsou uvedeny konkrétní zkušenosti ze zahraničí, zda a jaký přínos opatření mělo, i když se ve zprávě uvádí, že se pracuje na základě poznatků ze zahraničí.

6) Navrhované znění nařízení vlády č. 361/2014 Sb. v ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) rozšiřuje nad rámec zákona o DPH definici obchodníka, která je uvedena v § 7a odst. 2 zákona o DPH. Podle navrhovaného nařízení vlády je obchodníkem ten, kdo provozuje přenos a distribuci elektřiny, plynu, uskladňování plynu. Kdežto podle § 7a odst. 2 zákona o DPH je obchodníkem ten, kdo nakupuje elektřinu a plyn za účelem jejich dalšího prodeje.

Kontaktní osoba: Ing. Bohuslav Čížek, Ph.D., MBA (bcizek@spcr.cz)